

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 11.

Vydána dne 13. února 1931.

Obsah: (22.—24.) **22.** Dohoda mezi republikou Československou a republikou Portugalskou o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních. — **23.** Úmluva mezi republikou Československou a republikou Portugalskou o uznání a výkonu soudních rozhodnutí. — **24.** Úmluva mezi republikou Československou a republikou Portugalskou o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

22.

Dohoda

mezi republikou Československou a republikou Portugalskou o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY PORTUGALSKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO DOHODA SE SEZNAMEM

A DODATKOVÝM ZÁPISEM:

Accord

entre la République Tchécoslovaque et la République Portugaise, concernant l'assistance judiciaire réciproque en matière civile et commerciale.

Le Président de la République Tchécoslovaque et le Président de la République Portugaise prenant pour base de règlement des relations judiciaires entre les deux États la Convention Internationale de La Haye relative à la procédure civile du 17 Juillet 1905, à laquelle tant la République Tchécoslovaque que la République Portugaise ont adhéré, et désireux d'établir les mesures d'exécution de certaines dispositions de la dite Convention et de régler en outre la légalisation et la force probante de documents, ainsi que la communication de renseignements juridiques, ont décidé de conclure à cet effet un Accord, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

(Překlad.)

Dohoda

mezi republikou Československou a republikou Portugalskou o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních.

President republiky Československé a president republiky Portugalské berouce za základ úpravy právních styků mezi oběma státy mezinárodní úmluvu haagskou o soudním řízení civilním ze dne 17. července 1905, k níž přistoupila jak republika Československá, tak i republika Portugalská a přejíce si učiniti opatření o provádění některých ustanovení této úmluvy a upravení kromě toho ověřování a průvodní moc listin a sdělování právních informací, rozhodli se uzavřít k tomuto účelu dohodu a jmenovali svými zmocněnci:

le Président de la République
Tchécoslovaque:

Monsieur **Emil Spira**,

Docteur en Droit, Chef de Département au Ministère
de la Justice;

Monsieur **Karel Halfar**,

Docteur en Droit, Chef du Département des Traités
Internationaux au Ministère des Affaires
Etrangères;

le Président de la République
Portugaise:

Monsieur le Docteur **Abel de Andrade**,

Professeur à la Faculté de Droit à Lisbonne;

Monsieur le Docteur **José Caeiro da Mata**,

Professeur à la Faculté de Droit à Lisbonne;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins
pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont
convenus des dispositions suivantes:

I. — Notifications d'actes judiciaires et extra- judiciaires.

Commissions rogatoires.

Article 1.

L'assistance judiciaire réciproque au sens
des titres I et II de la Convention de La Haye
du 17 Juillet 1905 sur la procédure civile comprend:

a) la notification d'actes judiciaires et extra-
judiciaires, en matière civile et commerciale
y compris ceux de la juridiction non conten-
tieuse;

b) l'exécution de commissions rogatoires
concernant les affaires prévues sous lettre a).

Article 2.

Les actes à notifier, ainsi que les commis-
sions rogatoires à exécuter, seront transmis
directement par le Ministère de la Justice et
des Cultes, à Lisbonne, au Ministère de la Jus-
tice, à Prague, et directement par le Ministère
de la Justice, à Prague, au Ministère de la
Justice et des Cultes, à Lisbonne. Ces deux
Ministères provoqueront le règlement rapide
de ces demandes d'assistance judiciaire par
les autorités portugaises ou tchécoslovaques
compétentes.

Dans leurs relations, les deux Ministères
utiliseront exclusivement la langue française.

Les actes à notifier pourront également
être adressés par l'autorité compétente direc-
ttement aux destinataires par la voie de la
poste.

Président republiky Česko-
slovenské:

p. JUDra **Emila Spira**,

odborového přednostu v ministerstvu spravedlnosti a

p. JUDra **Karla Halfara**,

přednostu oddělení mezinárodních smluv v mini-
sterstvu zahraničních věcí,

president republiky Portu-
galské:

p. Dra **Abel de Andrade**,

profesora na právnické fakultě v Lisaboně,

p. Dra **José Caeiro da Mata**,

profesora na právnické fakultě v Lisaboně,

kteří, vyměnivše si své plné moci, jež byly
shledány v dobré a náležitě formě, dohodli se
na těchto ustanoveních:

I. Doručování spisů soudních a mimosoudních.

Dožádání o právní pomoc.

Článek 1.

Vzájemná právní pomoc zahrnuje ve smyslu
titulu I. a II. haagské úmluvy ze dne 17. čer-
vence 1905 o soudním řízení civilním:

a) doručování soudních a mimosoudních
spisů ve věcech občanských a obchodních
včetně spisů soudnictví nesporného;

b) výkon dožádání o právní pomoc ve vě-
cech uvedených pod a).

Článek 2.

Spisy, které jest doručiti a dožádání
o právní pomoc, která jest vykonati, budou
zaslány ministerstvem spravedlnosti a kultu
v Lisaboně ministerstvu spravedlnosti v Praze
a ministerstvem spravedlnosti v Praze přímo
ministerstvu spravedlnosti a kultu v Lisaboně.
Tato dvě ministerstva postarají se o rychlé
vyřízení těchto žádostí o právní pomoc pří-
slušnými soudy (úřady) portugalskými nebo
československými.

Obě ministerstva budou užívati ve svých
stycích výlučně jazyka francouzského.

Spisy, které jest doručiti, mohou býti
rovněž zaslány příslušným úřadem poštou
přímo osobám, pro které jsou určeny.

Les deux Parties Contractantes se reconnaissent la faculté de faire effectuer directement et sans menace ou contrainte, par leurs agents diplomatiques ou consulaires, les remises d'actes sur le territoire de l'autre Partie, quelle que soit la nationalité du destinataire.

Article 3.

Les actes à notifier suivant les articles 1 et 2 de la dite Convention de La Haye seront rédigés, en Portugal, en langue portugaise, en Tchécoslovaquie, en langue tchécoslovaque, ou, en tant que les prescriptions en vigueur le permettent, dans la langue de la minorité nationale. Ces actes, de même que ceux à notifier conformément à l'article 3 de la même Convention, seront munis de la signature et du sceau ou du timbre de l'autorité requérante. La légalisation n'est pas exigée.

Pour ce qui concerne la notification suivant l'article 3 de la Convention de La Haye, l'acte à notifier dans l'autre État Contractant sera rédigé dans la langue officielle de cet État ou accompagnée d'une traduction dans cette langue, certifiée conforme par un traducteur (interprète) assermenté ou par un agent diplomatique ou consulaire de l'un des deux États Contractants. Ces traductions seront, sur demande, faites par les soins de l'État requis, aux frais de l'autorité requérante.

Article 4.

Les commissions rogatoires portugaises et leurs annexes seront rédigées dans la langue portugaise et accompagnées d'une traduction en langue tchécoslovaque, certifiée conforme par un traducteur (interprète) assermenté en Portugal; les commissions rogatoires tchécoslovaques et leurs annexes seront rédigées en langue tchécoslovaque et accompagnées d'une traduction en langue portugaise, certifiée conforme par un traducteur (interprète) assermenté en Tchécoslovaquie. Ces traductions seront, sur demande, faites par les soins de l'État requis, aux frais de l'autorité requérante. Les commissions rogatoires seront munies de la signature et du sceau ou du timbre de l'autorité requérante. La légalisation n'est pas exigée.

Article 5.

L'assistance judiciaire mentionnée aux articles 1 à 4, y compris les traductions prévues aux articles 3 et 4, ne pourra être refusée pour le motif que l'autorité requérante n'aura pas déposé des provisions en vue de garantir le remboursement des frais.

Obě smluvní strany přiznávají si právo dáti provésti doručení spisů na území druhé strany svými diplomatickými nebo konsulárními zástupci přímo a bez pohrůžky nebo donucování, jakož i bez ohledu na státní příslušnost osoby, pro kterou jsou spisy určeny.

Článek 3.

Spisy, které jest doručiti podle článků 1. a 2. uvedené haagské úmluvy, jest sepsati v Portugalsku v jazyku portugalském, v Československu v jazyku československém nebo, pokud platné předpisy to dovolují, v jazyku národnostní menšiny. Tyto spisy, jakož i ony, které jest doručiti podle článku 3. téže úmluvy, musí býti opatřeny podpisem a pečetí nebo razítkem soudu (úřadu) dožadujícího. Ověření není třeba.

Pokud se týče doručování podle článku 3. haagské úmluvy, bude spis, který jest doručiti ve druhém smluvním státě, sepsán ve státním (oficiálním) jazyku tohoto státu nebo bude k němu připojen překlad do tohoto jazyka, ověřený přísežným překladatelem (tlumočníkem) nebo diplomatickým nebo konsulárním zástupcem jednoho z obou smluvních států. Na žádost budou tyto překlady opatřeny i ve státě dožádaném na náklad dožadujícího soudu (úřadu).

Článek 4.

Portugalská dožádání o právní pomoc a jejich přílohy budou sepsány v jazyku portugalském a opatřeny překladem do jazyka československého, ověřeným přísežným překladatelem (tlumočníkem) v Portugalsku; československá dožádání o právní pomoc a jejich přílohy budou sepsány v jazyku československém a opatřeny překladem do jazyka portugalského, ověřeným přísežným překladatelem (tlumočníkem) v Československu. Na žádost budou tyto překlady opatřeny i ve státě dožádaném na náklad dožadujícího soudu (úřadu). Dožádání o právní pomoc budou opatřena podpisem a pečetí nebo razítkem dožadujícího soudu (úřadu). Ověření není třeba.

Článek 5.

Právní pomoc uvedená v článcích 1.—4., jakož i překlady, o nichž jednají články 3. a 4., nemohou býti odepřeny z toho důvodu, že dožadující soud (úřad) nesložil zálohy na zajištění úhrady nákladů.

Les frais d'envoi par la poste resteront à charge de l'État qui fera l'expédition.

II. — Exécution de décisions relatives aux frais et dépens.

Article 6.

Les décisions relatives aux frais et dépens visées à l'article 18, alinéas 1 et 2 de la Convention de la Haye, rendues par les tribunaux de l'un des deux États, seront, par application de l'alinéa 3 du dit article, mises gratuitement à exécution, à la requête directe de la partie intéressée, sur le territoire de l'autre État, de la même façon que les décisions rendues par ses propres tribunaux. Cette requête sera adressée au tribunal compétent dans l'autre État.

La requête sera accompagnée du dispositif de la décision revêtu de l'attestation du tribunal qui a rendu la décision et constatant que celle-ci est passée en force de chose jugée. Le requérant produira également une traduction de ces documents, certifiée conforme, en Portugal, en langue portugaise, en Tchécoslovaquie, en langue tchécoslovaque.

Le montant des frais de traduction visés dans cet article sera fixé par l'autorité requise, sur la demande de la partie intéressée, faite dans sa requête, et ces frais seront considérés comme des frais et dépens du procès.

III. — Légalisation et force probante des documents.

Article 7.

Les actes ou documents dressés, délivrés ou légalisés par les tribunaux d'un des deux États n'ont besoin, pourvu qu'ils soient munis du sceau ou du timbre du tribunal, d'aucune légalisation ultérieure pour être utilisée en matière judiciaire sur le territoire de l'autre État.

Les actes ou documents dressés, délivrés ou légalisés par une des autorités administratives centrales des deux États Contractants ou par une autorité administrative subordonnée directement à une telle autorité n'ont besoin d'aucune légalisation ultérieure pour être utilisés en matière judiciaire sur le territoire de l'autre État, pourvu qu'ils soient munis du sceau ou du timbre de la dite autorité et que celle-ci figure dans la liste annexée au présent Accord. Cette liste peut d'ailleurs, après entente préalable, être modifiée ou complétée.

Poštovné jde na náklad státu odesílateliho.

II. Výkon rozhodnutí o nákladech a útratách.

Článek 6.

Rozhodnutí o nákladech a útratách uvedená v článku 18., odst. 1. a 2. haagské úmluvy a vydaná soudy jednoho z obou států, budou podle ustanovení odst. 3. uvedeného článku na přímou žádost zúčastněné strany vykonána zdarma na území druhého státu týmž způsobem, jako rozhodnutí jeho vlastních soudů. Tuto žádost jest podati u příslušného soudu druhého státu.

K žádosti jest připojiti nařizující část rozhodnutí, opatřenou potvrzením soudu, který rozhodnutí vydal, že nabylo právní moci. Žadatel musí předložiti rovněž ověřený překlad těchto listin, a to v Portugalsku v jazyku portugalském, v Československu v jazyku československém.

Výše útrat spojených s opatřením překladu, o němž jedná tento článek, bude na návrh zúčastněné strany, který jest učiniti v žádosti, stanovena dožádaným soudem; tyto náklady budou pokládány za náklady a útraty procesní.

III. Ověřování a průvodní moc listin.

Článek 7.

Spisy nebo listiny sepsané, vydané nebo ověřené soudy jednoho z obou států, jsou-li opatřeny pečeti nebo razítkem soudu, nepotřebují dalšího ověření, má-li jich býti použito před soudy na území státu druhého.

Spisy nebo listiny sepsané, vydané nebo ověřené některým ústředním správním úřadem obou smluvních států nebo některým správním úřadem, podřízeným přímo takovému úřadu, nepotřebují, má-li jich býti použito před soudy na území druhého státu, žádného dalšího ověření, jsou-li opatřeny pečeti nebo razítkem zmíněného úřadu a je-li tento úřad uveden v seznamu, připojeném k této Dohodě. Tento seznam může býti ostatně po předcházející dohodě změněn nebo doplněn.

Article 8.

Les actes authentiques dressés sur le territoire d'un des deux États, ainsi que les livres de commerce qui y sont tenus, auront devant les tribunaux de l'autre État la même force probante que leur attribuent les lois de l'État dont ils proviennent. Cependant, la force probante ne leurs sera attribuée que dans les limites admises par les lois de l'État dont les tribunaux seront saisis.

IV. — Renseignements juridiques.

Article 9.

Le Ministère de la Justice et des Cultes, à Lisbonne, et le Ministère de la Justice, à Prague, se communiqueront, sans frais, sur demande, des renseignements concernant le droit en vigueur dans leur État.

La demande devra indiquer d'une façon précise les questions de droit sur lesquelles le renseignement est requis.

V. — Renvoi à la convention de La Haye.

Article 10.

La Convention Internationale relative à la procédure civile conclue à La Haye le 17 Juillet 1905 continuera, en tant que le présent Accord n'y touche pas, à régler les rapports des deux États Contractants sur les matières au sujet desquelles elle dispose.

VI. — Dispositions finales.

Article 11.

Le présent Accord sera ratifié et les ratifications seront échangées à Prague.

Cet Accord entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et produira ses effets encore un an après la dénonciation, qui pourra avoir lieu en tout temps.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires ont signé le présent Accord en deux exemplaires.

FAIT à Lisbonne, le 23 Novembre 1927.

L. S. Dr. EMIL SPIRA m. p.

L. S. Dr. KAREL HALFAR m. p.

L. S. ABEL DE ANDRADE m. p.

L. S. JOSÉ CAEIRO DA MATA m. p.

Článek 8.

Veřejné listiny sepsané na území jednoho z obou států, jakož i obchodní knihy tam vedené, budou mít před soudy druhého státu tutéž průvodní moc, jakou jim přiznávají zákony státu, z něhož pocházejí. Průvodní moc bude jim však přiznána pouze v mezích, připuštěných zákony státu, jehož soudy budou věc projednávatí.

IV. Právní informace.

Článek 9.

Ministerstvo spravedlnosti a kultu v Lisaboně a ministerstvo spravedlnosti v Praze budou si na žádost bezplatně sdělovati informace o právu platném v jejich státě.

V žádosti jest přesně označiti právní otázky, o nichž se žádá informace.

V. Poměr k haagské úmluvě.

Článek 10.

Styky mezi oběma smluvními státy ve věcech upravených mezinárodní úmluvou o soudním řízení civilním, uzavřenou v Haagu dne 17. července 1905, pokud nejsou dotčeny touto Dohodou, budou se řídit i nadále uvedenou úmluvou.

VI. Konečná ustanovení.

Článek 11.

Tato Dohoda bude ratifikována, ratifikační listiny budou vyměněny v Praze.

Nabude účinnosti za měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti ještě jeden rok po výpovědi, která může býti dána kdykoliv.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ zmocněnci podepsali tuto Dohodu ve dvou vyhotoveních.

DÁNO v Lisaboně, dne 23. listopadu 1927.

L. S. Dr. EMIL SPIRA v. r.

L. S. Dr. KAREL HALFAR v. r.

L. S. ABEL DE ANDRADE v. r.

L. S. JOSÉ CAEIRO DA MATA v. r.

Protocole additionnel.

Les Plénipotentiaires des Parties Contractantes, en passant à la signature de l'Accord entre la République Tchécoslovaque et la République Portugaise concernant l'assistance judiciaire réciproque en matière civile et commerciale, se donnent acte du fait:

1. Que les autorités de tutelle et de curatelle en Slovaquie et en Russie Subcarpathique sont, au sens de l'Accord, comprises dans les tribunaux;

2. Que, pour les notifications d'actes, le Ministère de la Justice et des Cultes, à Lisbonne, et le Ministère de la Justice, à Prague, se serviront d'un formulaire dont le modèle sera arrêté ultérieurement par les Parties Contractantes.

Le présent Protocole fait partie intégrante de l'Accord.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires ont signé ce Protocole.

FAIT à Lisbonne, le 23 Novembre 1927.

L. S. Dr. EMIL SPIRA m. p.

L. S. Dr. KAREL HALFAR m. p.

L. S. ABEL DE ANDRADE m. p.

L. S. JOSÉ CAEIRO DA MATA m. p.

Dodatkový protokol.

Zmocněnci smluvních stran, podepisující Dohodu mezi republikou Československou a republikou Portugalskou o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, dohodli se:

1. že soudy ve smyslu Dohody rozumějí se též poručenské (sirotčí) úřady na Slovensku a v Podkarpatské Rusi;

2. že pro doručování spisů bude ministerstvo spravedlnosti a kultu v Lisaboně a ministerstvo spravedlnosti v Praze používati formulářů, o jejichž vzoru se smluvní strany později dohodnou.

Tento protokol tvoří nedílnou součást Dohody.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ zmocněnci podepsali tento protokol.

DÁNO v Lisaboně, dne 23. listopadu 1927.

L. S. Dr. EMIL SPIRA v. r.

L. S. Dr. KAREL HALFAR v. r.

Ľ. S. ABEL DE ANDRADE v. r.

L. S. JOSÉ CAEIRO DA MATA v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO DOHODU SE SEZNAMEM A DODATKOVÝM ZÁPÍSEM, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 13. BŘEZNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNICH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 27. října 1930 a Dohoda nabyla podle čl. 11 mezinárodní účinnosti za měsíc po výměně ratifikačních listin. Seznam správních úřadů patřící podle čl. 7. k této Dohodě bude uveřejněn dodatečně vyhláškou, jakmile o jeho pozměněném znění odpovídajícím nynějšímu právnímu stavu bude docílena dohoda s vládou Portugalskou.

Dr. Beneš v. r.

23.

Úmluva

mezi republikou Československou a republikou Portugalskou o uznání a výkonu soudních rozhodnutí.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY PORTUGALSKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention

entre la République Tchèque et la République Portugaise relative à la reconnaissance et à l'exécution de décisions judiciaires.

Le Président de la République Tchèque et le Président de la République Portugaise ont jugé utile de conclure une Convention relative à la reconnaissance et à l'exécution de décisions judiciaires et ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires, savoir:

le Président de la République Tchèque:

Monsieur **Emil Spira**,

Docteur en Droit, chef de Département au Ministère de la Justice;

Monsieur **Karel Halfar**,

Docteur en Droit, Chef du Département des Traités Internationaux au Ministère des Affaires Etrangères;

le Président de la République Portugaise:

Monsieur le Docteur **Abel de Andrade**,

Professeur à la Faculté de Droit à Lisbonne;

Monsieur le Docteur **José Caeiro da Mata**,

Professeur à la Faculté de Droit à Lisbonne;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Seront considérées comme des décisions judiciaires, au sens de la Convention, les décisions rendues en matière civile ou commerciale, dans la procédure soit contentieuse soit

(Překlad.)

Úmluva

mezi republikou Československou a republikou Portugalskou o uznání a výkonu soudních rozhodnutí.

Prezident republiky Československé a prezident republiky Portugalské pokládali za užitečné uzavřít úmluvu o uznání a výkonu soudních rozhodnutí a jmenovali k tomu cíli svými zmocněnci:

Prezident republiky Československé:

p. JUDr. **Emila Spira**,

odborového přednostu v ministerstvu spravedlnosti a

p. JUDr. **Karla Halfara**,

přednostu oddělení mezinárodních smluv v ministerstvu zahraničních věcí.

Prezident republiky Portugalské:

p. Dra **Abel de Andrade**,

profesora na právnické fakultě v Lisabonu a

p. Dra **José Caeiro da Mata**,

profesora na právnické fakultě v Lisabonu,

kteří vyměnivše si své plné moci, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, shodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Za soudní rozhodnutí ve smyslu této úmluvy budou pokládána rozhodnutí vydaná ve věcech občanských nebo obchodních, ať již v řízení sporném nebo nesporném soudy řádnými,

non contentieuse, par les tribunaux ordinaires, les tribunaux spéciaux, les tribunaux arbitraux et, en Tchécoslovaquie par les autorités de tutelle (curatelle).

Les décisions rendues dans un procès pénal, sur conclusion de la partie civile, et les décisions prononçant la faillite ou homologuant un concordat ne seront pas considérées comme des décisions judiciaires en matière civile ou commerciale au sens de la Convention.

Article 2.

L'autorité des décisions judiciaires au sens de l'article premier rendues dans l'un des États Contractants sera reconnue dans l'autre si elles remplissent les conditions suivantes:

1° Que, pour l'affaire en question, les règles de compétence judiciaire internationale admises par le droit de l'État dans lequel la décision est invoquée n'excluent pas la juridiction de l'autre État;

2° Que la reconnaissance de la décision ne soit pas contraire à l'ordre public ou aux principes du droit public de l'État où la décision est invoquée;

3° Que, d'après la loi de l'État où la décision a été rendue, celle-ci soit passée en force de chose jugée;

4° Qu'en cas de jugement par défaut, la partie défaillante contre laquelle la décision est invoquée ait été régulièrement citée, conformément à la loi de l'État où la décision a été rendue, et que la citation l'ait atteinte en temps utile.

L'examen par les autorités de l'État où la décision est invoquée ne portera que sur les conditions énumérées sous chiffres 1 à 4. Ces autorités devront examiner d'office si les dites conditions sont remplies. Cet examen devra être terminé au plus tard dans les deux mois à compter du jour où l'autorité compétente a reçu les actes.

Article 3.

Les décisions judiciaires rendues dans l'un des États Contractants seront mises à exécution dans l'autre État si elles remplissent les conditions énumérées dans l'article 2, chiffres 1 à 4 et si elles sont exécutoires dans l'État où elles ont été rendues.

L'examen par les autorités de l'État où l'exécution est demandée ne portera que sur les exigences indiquées au précédent alinéa. Ces autorités devront examiner d'office s'il est satisfait aux dites exigences. Cet examen

zvláštními, rozhodčími a v Československu i úřady poručenskými (opatrovnickými).

Rozhodnutí vydaná v řízení trestním k návrhu soukromé strany a prohlášení konkursu nebo potvrzení narovnání nebudou pokládána za soudní rozhodnutí ve věcech občanských nebo obchodních ve smyslu této Úmluvy.

Článek 2.

Soudní rozhodnutí ve smyslu čl. 1 vydaná v jednom ze smluvních států budou uznána ve druhém státě, vyhovují-li těmto podmínkám:

1. že předpisy o mezinárodní soudní příslušnosti platné podle práva státu, kde rozhodnutí jest uplatňováno, nevyklučují příslušnosti druhého státu k rozhodování ve věci, o kterou se jedná;

2. že uznání rozhodnutí nepřičí se veřejnému pořádku nebo zásadám veřejného práva státu, kde jest rozhodnutí uplatňováno;

3. že rozhodnutí nabylo právní moci podle zákona státu, kde bylo vydáno;

4. že v případě rozsudku pro zmeškání obmeškalá strana, proti které jest rozhodnutí uplatňováno, byla řádně obeslána podle zákona státu, kde bylo rozhodnutí vydáno a že obeslání bylo jí včas doručeno.

Zkoumání soudy (úřady) státu, kde rozhodnutí jest uplatňováno, bude se vztahovati pouze na podmínky, vypočítané pod číslem 1—4. Těmto soudům (úřadům) bude z úřední povinnosti zkoumati, zda uvedené podmínky byly splněny. Toto zkoumání musí býti skončeno nejdéle do dvou měsíců ode dne, kdy příslušný soud (úřad) spisy obdržel.

Článek 3.

Soudní rozhodnutí vydaná v jednom ze smluvních států budou vykonána ve druhém státě, vyhovují-li podmínkám uvedeným ve čl. 2., čís. 1—4 a jsou-li vykonatelná ve státě, kde byla vydána.

Zkoumání soudy (úřady) státu, kde se žádá za výkon, bude se vztahovati pouze na náležitosti uvedené v předcházejícím odstavci. Tyto soudy (úřady) jsou povinny zkoumati z úřední povinnosti, zda uvedené náležitosti byly splně-

devra être terminé au plus tard dans les deux mois à compter du jour où l'autorité compétente a reçu les actes.

Article 4.

La partie qui invoque la décision ou qui en demande l'exécution devra produire:

1° Une expédition de la décision remplissant les conditions nécessaires à son authenticité;

2° Une attestation que la décision est passée en force de chose jugée et, s'il y a lieu, qu'elle est devenue exécutoire; cette attestation sera délivrée par l'autorité qui a rendue la décision;

3° En cas de jugement par défaut, une copie authentique de l'acte ou de l'assignation qui introduisait l'instance, ainsi qu'une attestation indiquant le mode et la date de la notification à la partie défaillante;

4° Une traduction des pièces énumérées ci-dessus certifiée conforme d'après les prescriptions de l'un ou l'autre État; la traduction sera produite en Tchécoslovaquie en langue tchécoslovaque, en Portugal dans la langue portugaise.

Article 5.

Les sentences arbitrales rendues dans l'un des États Contractants et y ayant acquis la même autorité que les décisions judiciaires seront reconnues et mises à exécution dans l'autre État si elles satisfont aux prescriptions des articles précédents, en tant que celles-ci sont applicables.

Il en sera de même pour les transactions judiciaires et pour les transactions conclues devant des arbitres ou des tribunaux arbitraux.

Les attestations que les sentences, décisions ou transactions mentionnées dans cet article sont passées en force de chose jugée et qu'elles sont devenues exécutoires seront délivrées dans chacun des deux États Contractants par l'autorité qui y serait compétente pour autoriser l'exécution sur la base des dits titres exécutoires.

Article 6.

L'exécution sera requise par la partie intéressée directement auprès du tribunal dans la juridiction duquel elle doit avoir lieu.

La procédure en matière d'exécution sera réglée par la loi de l'État requis. Il en sera de même quant aux mesures prévues aux articles 9 à 11.

ny. Toto zkoumání musí býti ukončeno nejdéle do dvou měsíců ode dne, kdy příslušný soud (úřad) spisy obdržel.

Článek 4.

Strana, která uplatňuje rozhodnutí nebo žádá za jeho výkon, musí předložit:

1. vyhotovení rozhodnutí, jež vyhovuje podmínkám nutným k průkazu pravosti;

2. potvrzení, že rozhodnutí nabylo právní moci a pokud se týče, že se stalo vykonatelným; toto potvrzení bude vydáno soudem (úřadem), který vydal rozhodnutí;

3. v případě rozsudku pro zmeškání ověřený opis spisu nebo obsílky, kterou bylo zahájeno řízení, jakož i potvrzení udávající způsob a datum doručení obměškalé straně;

4. překlad listin shora vypočtených, ověřený podle předpisů jednoho nebo druhého státu; překlad bude předložen v Československu v jazyku československém, v Portugalsku v jazyku portugalském.

Článek 5.

Výroky rozhodčí vydané v jednom ze smluvních států, které tam mají stejnou platnost jako rozhodnutí soudní, budou uznány a vykonány ve státě druhém, vyhovují-li předpisům předchozích článků, pokud jest jich možno použiti.

Totéž platí o soudních smírech a smírech sjednaných před rozhodci nebo rozhodčími soudy.

Potvrzení, že rozsudky, rozhodnutí nebo smíry uvedené v tomto článku nabyly právní moci a staly se vykonatelnými, budou vydána v každém z obou smluvních států soudem (úřadem), který tam bude příslušným ku povolení výkonu na základě uvedených exekučních titulů.

Článek 6.

Za exekuci má zúčastněná strana žádati přímo u soudu, v jehož obvodu má exekuce býti vykonána.

Řízení ve věcech exekučních řídí se zákony dožádaného státu. Totéž platí o opatřeních, o nichž jednájí články 9 až 11.

Article 7.

L'exécution des décisions relatives aux frais et dépenses visées à l'article 18, alinéas 1 et 2 de la Convention de La Haye du 17 Juillet 1905 sur la procédure civile, et prononcées dans l'un des deux États est réglée à l'article 6 de l'Accord conclu entre les deux États Contractants sur l'assistance judiciaire réciproque en matière civile et commerciale.

Article 8.

Les dispositions de la présente Convention s'appliqueront quelle que soit la nationalité des parties.

Article 9.

Le tribunal compétent à autoriser l'exécution accordera à la demande de la partie, conformément à ses lois, la prise de mesures de sûreté pour assurer les droits résultants du titre exécutoire à l'égard du débiteur. Ce tribunal revoquera éventuellement ces mesures, conformément à ses lois.

Article 10.

Avant même que les décisions indiquées aux articles 1 et 5 soient passées en force de chose jugée, ou que le délai prévu dans les décisions pour l'accomplissement se soit écoulé, le tribunal compétent à autoriser l'exécution pourra, sur demande, accorder la prise de mesures conservatoires d'après les dispositions en vigueur dans l'État requis.

Article 11.

Des mesures provisoires seront accordées déjà avant le procès ou au cours du procès sur la demande de la partie dont les intérêts se trouvent menacés, et cela conformément aux lois de l'État requis, même si un tribunal de l'autre État est compétent pour statuer dans l'affaire en question.

Article 12.

Si des doutes surgissent au sujet des questions que l'application de la présente Convention pourrait soulever, le Ministère de la Justice et des Cultes, à Lisbonne, et le Ministère de la Justice, à Prague, se communiqueront directement, sur demande, des renseignements juridiques nécessaires.

Article 13.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Prague.

Cette Convention entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et pro-

Článek 7.

Výkon rozhodnutí o nákladech a útratách uvedených ve článku 18, odst. 1 a 2 haagské úmluvy ze dne 17. července 1905 o soudním řízení civilním, byla-li vydána v jednom z obou států, řídí se podle článku 6 dohody mezi oběma smluvními státy o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních.

Článek 8.

Ustanovení této Úmluvy jest použiti bez ohledu na státní příslušnost stran.

Článek 9.

Soud příslušný k povolení exekuce povolí k žádosti strany podle svých zákonů zajišťovací opatření ku zajištění práv z exekučního titulu proti dlužníkovi. Tento soud zruší případně tato opatření podle svých zákonů.

Článek 10.

Soud příslušný ku povolení exekuce může dokonce i dříve, než rozhodnutí uvedená ve člancích 1 a 5 nabyla právní moci nebo než uplynula lhůta k plnění stanovená v rozhodnutí, povoliti na žádost zajišťující opatření podle předpisů platných v dožádaném státě.

Článek 11.

Na žádost strany, jejíž zájmy jsou ohroženy, budou podle zákonů dožádaného státu povolena prozatímní opatření již před sporem nebo za sporu, a to i tehdy, když k rozhodnutí ve věci, o kterou se jedná, jest příslušným soud druhého státu.

Článek 12.

Vyskytnou-li se při provádění této Úmluvy pochybnosti, sdělí si ministerstvo spravedlnosti a kultu v Lisaboně a ministerstvo spravedlnosti v Praze na žádost přímo potřebné právní informace.

Článek 13.

Tato Úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny vyměněny v Praze.

Nabude účinnosti za měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti ještě

duira ses effets encore un an après la dénonciation qui pourra avoir lieu en tout temps.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention en deux exemplaires.

FAIT à Lisbonne, le 23 Novembre 1927.

L. S. Dr. EMIL SPIRA m. p.
L. S. Dr. KAREL HALFAR m. p.
L. S. ABEL DE ANDRADE m. p.
L. S. JOSÉ CAEIRO DA MATA m. p.

rok po výpovědi, která může býti dána kdykoliv.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ zmocněnci podepsali tuto úmluvu ve dvou vyhotoveních.

DÁNO v Lisaboně, dne 23. listopadu 1927.

L. S. Dr. EMIL SPIRA v. r.
L. S. Dr. KAREL HALFAR v. r.
L. S. ABEL DE ANDRADE v. r.
L. S. JOSÉ CAEIRO DA MATA v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 13. BŘEZNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze, dne 27. října 1930 a úmluva nabyla mezinárodní účinnosti dle čl. 13. za měsíc po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.

24.

Umluva

mezi republikou Československou a republikou Portugalskou o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY PORTUGALSKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention

d'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale, conclue entre la République Tchécoslovaque et la République Portugaise.

Le Président de la République Tchécoslovaque et le Président de la République Por-

(Překlad.)

Umluva

mezi republikou Československou a republikou Portugalskou o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

President republiky Československé a president republiky Portugalské, přejíce si upra-

tugaise, désirant régler les rapports juridiques entre les deux états en ce qui concerne l'extradition et le transit des criminels, ainsi que l'assistance judiciaire en matière pénale, ont décidé de conclure à cet effet une Convention et ont nommé comme Plénipotentiaires:

le Président de la République
Tchécoslovaque:

Monsieur **Emil Spira**,

Docteur en droit, Chef de Département au Ministère
de la Justice;

Monsieur **Karel Halfar**,

Docteur en Droit, Chef du Département des Traités
Internationaux au Ministère des Affaires
Etrangères;

le Président de la République
Portugaise:

Monsieur le Docteur **Abel de Andrade**,

Professeur à la Faculté de Droit à Lisbonne;

Monsieur le Docteur **José Caeiro da Mata**,

Professeur à la Faculté de Droit à Lisbonne;

lesquels, après avoir procédé à l'échange de leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE I.

Extradition et transit des criminels.

Article premier.

Infractions qui donnent lieu
à l'extradition.

Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur demande, les personnes se trouvant sur le territoire de l'une d'Elles et poursuivies ou condamnées par les autorités judiciaires de l'autre Partie pour toute infraction pour laquelle l'extradition peut être autorisée par les lois de la Partie requise:

a) si cette infraction d'après les lois des deux États — ne fussent elles applicables que dans quelque partie de leur territoire — peut entraîner une peine privative de liberté d'une année au moins ou une peine plus grave, ou si la personne réclamée a été condamnée pour le même fait à une peine privative de liberté de six mois au moins ou à une peine plus grave;

viti právní styky mezi oběma státy, pokud se týče vydávání a průvozu zločinců, jakož i právní pomoci ve věcech trestních, rozhodli se sjednati k tomu účelu Úmluvu a jmenovali svými zmocněnci:

President republiky
československé:

p. JUDr. **Emila Spira**,

odborového přednostu v ministerstvu spravedlnosti,

p. JUDr. **Karla Halfara**,

přednostu oddělení mezinárodních smluv v ministerstvu zahraničních věcí;

President republiky
Portugalské:

p. Dr. **Abel de Andrade**,

profesora na právnické fakultě v Lisaboně,

p. Dr. **José Caeiro da Mata**,

profesora na právnické fakultě v Lisaboně,

kterí po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

HLAVA I.

Vydávání a průvoz zločinců.

Článek 1.

Pro které trestné činy jest
povoliti vydání.

Smluvní strany se zavazují, že si vydají navzájem na požádání osoby, které se zdržují na území jedné z nich a jsou stíhány anebo byly odsouzeny soudními úřady druhé strany pro kterýkoli trestný čin, pro který lze povolití vydání podle zákonů dožadované strany, jestliže:

a) zákony obou států — byť i jen v některých částech jejich území — ukládají na tento trestný čin trest na svobodě v trvání nejméně jednoho roku nebo trest těžší nebo byla-li osoba vyžadovaná odsouzena pro týž čin ku trestu na svobodě v trvání nejméně šesti měsíců nebo ku trestu těžšímu;

b) si l'infraction a été commise sur le territoire de l'État requérant;

c) si la poursuite de l'infraction n'est pas réservée par les lois de l'État requis à ses propres tribunaux.

Si l'infraction a été commise hors du territoire de l'État requérant, l'extradition sera accordée seulement dans les cas où la législation de l'État requis autorise, dans des circonstances analogues, la poursuite des mêmes infractions commises hors de son territoire.

L'extradition sera également accordée pour tentative desdites infractions ou pour complicité, lorsqu'elles sont punissables d'après la législation des deux Parties Contractantes.

Si l'infraction, pour laquelle l'extradition est demandée, est en Tchécoslovaquie frappée de la peine de mort, les autorités portugaises ne l'accorderont qu'à condition que la peine capitale ne sera mise à l'exécution.

Article 2.

Extradition de nationaux.

Dans aucun cas, les Parties Contractantes ne seront obligées à se livrer leurs propres nationaux.

Si la personne réclamée a produite une demande en naturalisation dans l'État requis, avant que son extradition ait été demandée, la décision concernant la demande d'extradition pourra être retardée, jusqu'à ce qu'il ait été statué sur la demande en naturalisation.

Article 3.

Infractions pour lesquelles l'extradition ne peut être accordée.

L'extradition ne sera pas accordée:

a) pour les délits politiques ou faits connexes à ces délits.

L'État requis est seul appelé à juger si une infraction est de cette nature.

Il ne sera pas réputé délit politique ni fait connexe à un semblable délit l'attentat contre la personne du Chef d'un État lorsque cet attentat constituera le fait d'assassinat ou homicide, ou tentative ou complicité de ce fait;

b) trestný čin byl spáchán na území státu dožadujícího;

c) stíhání trestného činu není podle zákonů státu dožadovaného vyhrazeno jeho vlastním soudům.

Byl-li trestný čin spáchán mimo území státu dožadujícího, bude vydání povoleno toliko tehdy, připouští-li zákonodárství státu dožadovaného za obdobných okolností stíhání pro tytéž trestné činy, spáchané mimo jeho území.

Vydání bude povoleno rovněž pro pokus shora uvedených trestných činů nebo pro účastenství na nich, jsou-li trestny podle zákonodárství obou smluvních stran.

Je-li na trestný čin, pro nějž se žádá za vydání, v Československu uložen trest smrti, vyhoví portugalské úřady žádosti za vydání jen s podmínkou, že trest smrti nebude vykonán.

Článek 2.

Vydávání vlastních příslušníků.

Smluvní strany nemají povinnosti vůbec vydávati si vlastní státní příslušníky.

Podala-li vyžadovaná osoba ve státu dožadovém žádost za udělení státního občanství dříve, než bylo žádáno za její vydání, může býti rozhodnutí o žádosti za vydání odloženo až do vyřízení žádosti za udělení státního občanství.

Článek 3.

Trestné činy, pro něž nemůže býti vydání povoleno.

Vydání je nepřipustno:

a) pro trestné činy politické nebo činy s nimi související.

Rozhodovati o tom, zda trestný čin jest této povahy, přísluší výhradně dožadovanému státu.

Útok proti hlavě státu, zakládá-li ať dokonaný či nedokonaný zločin vraždy nebo zabití, pokusu nebo účastenství na takovém činu, nebude pokládán za trestný čin politický ani za čin související s takovým trestným činem;

b) pour les infractions d'ordre purement militaire;

c) pour les infractions de presse proprement dites;

d) pour les infractions aux lois financières;

e) pour les infractions dont la poursuite ne peut avoir lieu que sur plainte de la partie lésée et peut être arrêtée par son renoncement;

f) si la poursuite ou la peine est prescrite d'après les lois en vigueur dans toutes les parties du territoire de l'une des Parties Contractantes, ou d'après les lois de l'État où l'infraction a été commise avant que l'inculpé ait été arrêté ou assigné à l'interrogatoire, ou si on ne peut le poursuivre ou exécuter la condamnation pour d'autres motifs légaux;

g) si l'individu réclaté est poursuivi dans l'État requis pour la même infraction ou s'il y a déjà été mis hors de cause, condamné ou acquitté pour le même fait, à moins que la législation de cet État ne permette la reprise de la procédure pénale par suite de faits nouveaux.

Article 4.

Demande d'extradition.

La demande d'extradition sera faite par voie diplomatique.

Elle sera accompagnée soit de l'acte d'accusation, du mandat d'arrêt, ou de tout autre acte judiciaire équivalent à celui-ci ou de la sentence prononcée contre la personne réclamée. Ces actes seront produits en originaux ou en expéditions authentiques, ils indiqueront brièvement le fait incriminé, sa qualification et dénomination et seront accompagnés du texte de la loi pénale de l'État requérant applicable à l'infraction et mentionnant la peine qu'elle entraîne. Dans la mesure du possible le signalement de la personne réclamée sera joint ainsi que sa photographie ou d'autres données pouvant servir à établir son identité.

Lorsqu'il s'agit d'actes contre la propriété, il sera indiqué le montant du dommage réellement causé, ou si faire se peut, de celui que le malfaiteur a voulu causer.

Article 5.

Langue à employer.

Les documents mentionnés à l'article précédent seront rédigés dans la langue officielle de l'État requérant, dans la forme requise par les

b) pro trestné činy čistě vojenské;

c) pro vlastní tiskové trestné činy;

d) pro trestné činy proti zákonům finančním;

e) pro trestné činy, jejichž stíhání lze zahájit jen na soukromý návrh poškozené osoby a zastavit, upustí-li od něho;

f) nastalo-li promlčení trestního stíhání nebo trestu podle zákonů platných ve všech částech území jedné ze smluvních stran, nebo podle zákonů států, kde byl trestný čin spáchan, dříve, než byl obviněný zatčen nebo oběslán k výslechu, nebo nelze-li jej stíhat nebo trest vykonati z jiných zákonných důvodů;

g) je-li požadovaná osoba stíhána ve státě dožádaném pro týž trestný čin, nebo bylo-li tam trestní řízení zastaveno, nebo pro týž čin vynesena rozsudek odsuzující nebo osvobozující, leč by zákonodárství tohoto státu připouštělo obnovu trestního řízení vzhledem k novým okolnostem.

Článek 4.

Žádost za vydání.

Žádost za vydání jest podati cestou diplomatickou.

K žádosti musí býti připojen buď obžalovací spis, zatykač nebo jiná soudní listina jemu na roveň postavená nebo odsuzující rozsudek, vyneseny proti vyžadované osobě. Tyto listiny musí býti přiloženy v prvopise nebo v ověřených opisech a musí uváděti krátce trestný čin, jeho kvalifikaci a pojmenování a nutno k nim připojiti text trestního zákona platného ve státě dožadujícím, jehož bude použiti na trestný čin a jenž uvádí trest, který lze uložiti. Podle možnosti budiž připojen popis vyžadované osoby, jakož i její podobenka nebo jiné údaje, které mohou přispěti k zjištění její totožnosti.

Jedná-li se o trestné činy majetkové, jest uvěsti i výši škody skutečně způsobené nebo, pokud možno, pachatelem zamýšlené.

Článek 5.

O jazyku, kterého jest použití.

Listiny zmíněné v předchozím článku jest sepsati v jazyku státním (oficiálním) státu dožadujícího, ve formě předepsané jeho zá-

lois de celui-ci et munis du sceau officiel. Ils seront accompagnés de la traduction dans la langue officielle de l'État requis, faite ou attestée conforme par un traducteur (interprète) assermenté qui les munira de sa signature et de son cachet, ou par un traducteur (interprète) officiel de la Partie requérante.

Article 6.

Explications complémentaires.

S'il y a des doutes sur la question de savoir si l'infraction pour laquelle l'extradition est réclamée rentre dans les prévisions de la présente Convention, des explications seront demandées à l'État requérant et l'extradition ne sera accordée que lorsque les explications fournies seront de nature à écarter ces doutes.

En aucun cas, l'État requérant ne pourra être tenu à produire la preuve de la culpabilité de l'individu réclamé.

L'État requis pourra dans chaque cas fixer un délai pour la production des renseignements complémentaires; ce délai sera cependant, sur demande motivée, susceptible de prolongation.

Article 7.

Mesures en vue d'assurer l'extradition.

Dès l'arrivée de la demande d'extradition accompagnée des actes prévus aux articles 4 et 5, l'État requis prendra toutes les mesures nécessaires pour s'assurer de la personne réclamée et pour prévenir son évasion, à moins que de prime abord il n'apparaisse que l'extradition ne pourra être accordée.

Article 8.

Arrestation provisoire; mise en liberté de l'individu arrêté provisoirement.

En cas d'urgence la personne réclamée pourra être mise provisoirement en détention, même avant que la demande d'extradition ait été présentée, sur tout avis transmis par la poste ou par le télégraphe, à condition qu'il y soit fait mention de l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'une sentence et qu'en même temps l'infraction y soit indiquée. Cet avis pourra être adressé directement par le tribunal ou autorité compétente de l'État requérant à l'autorité compétente de l'État requis. Toutefois l'autorité requérante devra confirmer l'avis télégraphique dans un délai de huit jours.

Les autorités compétentes de chacune des Parties Contractantes pourront procéder,

kony a opatřiti úřední pečeti. Jest k nim připojiti překlad do státního (oficielního) jazyka dožadáného státu vyhotovený nebo ověřený buď přísežným překladatelem (tlumočnickem), který je opatřiti svým podpisem a svou pečeti, nebo úředním tlumočnickem strany dožadující.

Článek 6.

Doplňující objasnění.

Vzejdou-li pochybnosti, zda trestný čin, pro který jest za vydání žádáno, spadá pod ustanovení této Úmluvy, bude dožadující stát požádán o objasnění, a vydání bude povoleno toliko tehdy, budou-li podána objasnění toho rázu, aby odstranila tyto pochyby.

V žádném případě nebude lze uložiti dožadujícímu státu, aby předložil důkaz o vině vyžadované osoby.

Dožádaný stát může v každém případě stanoviti lhůtu ku podání doplňujících objasnění; tato lhůta může však býti na odůvodněnou žádost prodloužena.

Článek 7.

Opatření, aby bylo vydání zajištěno.

Jakmile dojde žádost za vydání s přílohami uvedenými v člancích 4 a 5, zařídí dožádaný stát vše, čeho třeba, aby si zajistil vyžádanou osobu a zabránil jejímu útěku, leč by vydání jevilo se hned s počátku nepřipustným.

Článek 8.

Prozatímní zatčení; propuštění prozatímně zatčené osoby.

V nutných případech může býti vyžadovaná osoba prozatímně zatčena dokonce již před podáním žádosti o její vydání a to na základě jakéhokoliv oznámení zasláného poštou nebo telegraficky pod podmínkou, že oznámení se zmiňuje o soudním zatykači nebo rozsudku a že jest v něm současně označen trestný čin. Toto oznámení může býti zasláno přímo soudem nebo příslušným úřadem státu dožadujícího příslušnému úřadu státu dožadáného. Dožadující úřad musí nieměně potvrditi telegrafické oznámení ve lhůtě osmi dnů.

Příslušné úřady obou smluvních stran mohou i bez takového oznámení zatknouti pro-

même à défaut d'un pareil avis, à l'arrestation provisoire de tout individu découvert sur leur territoire et signalé par les autorités de l'autre Partie, ou inscrit comme recherché par la police dans leurs bulletins ou registres respectifs.

L'autorité qui a procédé à l'arrestation d'un individu conformément aux alinéas précédents en informera, sans retard, l'autorité qui l'a provoquée en indiquant en même temps l'endroit de la détention.

Si dans un délai de quinze jours, à partir de la date où cette information a été expédiée conformément aux dispositions ci-dessus, les autorités de l'autre Partie Contractante ne font pas savoir que l'extradition de l'individu arrêté sera demandée, celui-ci pourra être mis en liberté.

Article 9.

Mise en liberté de l'individu réclamé.

La personne arrêtée pourra de même être mise en liberté, si la demande d'extradition accompagnée des pièces à l'appui, énumérées aux articles 4 et 5 n'a pas été reçue dans un délai de six semaines, à compter du jour où la communication d'arrestation prévue par le troisième alinéa de l'article précédent a été expédiée.

Dans le cas où des explications complémentaires auraient été demandées conformément à l'article 6, la personne arrêtée pourra également être libérée, si ces explications n'ont pas été données à l'État requis dans le délai convenable qu'il a fixé ou prolongé.

Article 10.

Concours de demandes d'extradition.

Si l'individu dont l'extradition est demandée par une des Parties Contractantes est également réclamé par un ou plusieurs autres États, l'État requis sera libre de le livrer, soit à l'État dont il est ressortissant, soit à l'État sur le territoire duquel l'infraction a été commise.

Si l'État dont la personne réclamée est ressortissante ne se trouve pas parmi les États requérants, l'État requis pourra l'informer des demandes d'extradition reçues d'autres États, en lui fixant un délai de quinze jours pour faire connaître s'il entend lui aussi réclamer l'extradition. Les dispositions du premier alinéa de l'article 9 seront également applicables en ce qui concerne sa demande d'extradition. Autrement la personne réclamée

zatímně každou osobu, která byla vypátrána na jejich území a jest hlášena úřady druhé strany nebo zanesena jako policejné stíhaná v jejich příslušných policejních listech nebo rejstřících.

Úřad, který přikročil podle předchozích odstavců k zatčení nějaké osoby, uvědomí o tom bez odkladu úřad, který o zatčení žádal, a udá současně místo, kde zatčená osoba jest ve vazbě.

Neoznámí-li úřady druhé strany do patnácti dnů poté kdy bylo oznámení podle hořejších ustanovení odesláno, že bude žádáno o vydání zatčené osoby, může býti tato osoba propuštěna.

Článek 9.

Propuštění vyžadované osoby.

Zatčená osoba může býti rovněž propuštěna, nedojde-li žádost o vydání s doklady uvedenými v člancích 4 a 5 do šesti týdnů ode dne, kdy byla odeslána zpráva o zatčení, o níž jedná třetí odstavce předchozího článku.

Zatčená osoba může býti rovněž propuštěna, bylo-li žádáno za doplňující objasnění podle čl. 6 a nedojdou-li tato objasnění státu dožadnému v přiměřené lhůtě, kterou stanovil nebo prodloužil.

Článek 10.

Souběh žádostí za vydání.

Žádá-li vedle smluvní strany za vydání téže osoby ještě jiný nebo několik jiných států, může ji dožadovaný stát vydati buď státu, jehož jest příslušníkem, nebo státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.

Není-li stát, jehož jest vyžadovaná osoba příslušníkem, mezi státy za její vydání žádajícími, může stát dožadovaný zpraviteli posléze uvedený stát o žádostech, došlých od jiných států, při čemž mu určí lhůtu patnácti dnů, aby prohlásil, zda hodlá žádati rovněž o její vydání. Ustanovení odst. 1. článku 9 platí rovněž o jeho žádosti za vydání. Jinak bude vyžadovaná osoba vydána státu, na jehož území spáchala nejtěžší trestný čin a, jde-li o stejné

sera livrée à l'État sur le territoire duquel elle a commis l'infraction la plus grave et s'il s'agit d'infractions de gravité égale, à l'État dont la demande d'extradition sera parvenue la première.

Ces dispositions ne portent pas atteinte aux engagements pris antérieurement par l'un des États Contractants vis-à-vis d'autres États.

Article 11.

Ajournement de l'extradition.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou s'il a été condamné dans l'État requis pour une infraction autre que celle qui a motivé la demande d'extradition, ou bien s'il y est détenu pour d'autres causes, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient terminées ou jusqu'à ce qu'il ait subi sa peine, ou en ait obtenu la remise, ou jusqu'à ce que sa détention pour d'autres causes ait pris fin.

Cet ajournement n'empêchera pas de statuer sans délai au sujet de l'extradition, sauf motifs spéciaux qui seront portés aussitôt à la connaissance de l'État requérant.

Article 12.

Remise temporaire de l'individu réclamé.

Si l'ajournement de l'extradition mentionné à l'article précédent pouvait cependant avoir comme effet, d'après les lois de l'État requérant, la prescription ou d'autres entraves importantes à la poursuite, on pourra accorder la remise temporaire de l'individu réclamé, à moins que des considérations spéciales ne s'y opposent et à la condition que l'extradé soit renvoyé aussitôt que dans l'État requérant les actes de l'instruction, pour lesquels l'individu a été temporairement réclamé, seront terminés.

Article 13.

Délai pour l'accomplissement de l'extradition accordée.

Si l'extradition a été accordée, l'État requérant, qui se procurera les autorisations nécessaires du transit le plus tôt possible, sera tenu de se faire délivrer l'individu réclamé dans un délai de trois mois à compter du jour où il aura reçu l'information que l'extradition lui était accordée. Passé ce délai, l'individu dont il s'agit pourra être mis en liberté.

těžké činy státu, jehož žádost za vydání došla nejdříve.

Závazky, jež některý ze smluvních států na se vzal již dříve vůči jiným státům, zůstávají těmito ustanoveními nedotčeny.

Článek 11.

Kdy bude vydání odloženo.

Je-li vyžadovaná osoba stíhána nebo byla-li odsouzena ve státě dožádaném pro jiný trestný čin než ten, který jest podkladem žádosti za vydání, nebo je-li tam ve vazbě z jiné příčiny, může být její vydání odloženo do doby, kdy bude řízení skončeno nebo trest odpykán nebo prominut nebo její vazba z jiných důvodů skončena.

Tento odklad nebude závadou, aby nebylo ihned o vydání rozhodnuto, ledaže by zde byly zvláštní důvody, o nichž jest zprávití ihned dožadující stát.

Článek 12.

Dočasné vydání dožadované osoby.

Jestliže by však odklad vydání uvedený v předchozím článku mohl mít podle zákonů dožadujícího státu v zápětí buď promlčení nebo jiný vážný škodlivý účinek pro stíhání, lze povolití dočasné vydání vyžadované osoby, nejsou-li proti tomu zvláštní námitky a pod podmínkou, že vydaný bude vrácen, jakmile budou ve státě dožadujícím skončeny úkony řízení, pro něž byla osoba dočasně vyžádána.

Článek 13.

Do kdy jest vydání provéstí.

Bylo-li vydání povoleno, jest vyžadující stát povinen opatřiti si co nejdříve povolení pro průvoz a převzítí vyžadovanou osobu do tří měsíců ode dne, kdy byl zpraven o tom, že mu bylo vydání povoleno. Po této lhůtě může být osoba, o níž se jedná, propuštěna na svobodu.

Article 14.

Extension des effets de l'extradition.

L'individu extradé pourra être poursuivi ou puni dans l'État auquel l'extradition a été accordée, ou livré à un pays tiers pour une infraction autre que celle qui a motivé son extradition et commise avant celui-ci, seulement:

a) Si l'État qui avait accordé l'extradition y consent. Ce consentement ne pourra être refusé si l'extradition pour l'infraction en question est prévue par la présente Convention. L'État qui a extradé pourra exiger que ce consentement soit demandé dans la forme prescrite pour la demande d'extradition, avec les pièces à l'appui énumérées aux articles 4 et 5. L'État qui a obtenu le consentement informera l'autre du résultat final de la poursuite en lui envoyant une copie de la décision intervenue;

b) Si, ayant eu la liberté de le faire, in n'a pas quitté, pendant la semaine qui suit son élargissement définitif, le territoire de l'État auquel il a été livré ou s'il y est retourné par la suite.

Article 15.

Transit des criminels.

Si l'extradition d'un malfaiteur a lieu entre l'une des Parties Contractantes et entre un tiers État, l'autre Partie accordera son transit sur la simple production, en original ou en expédition authentique, de l'un des documents mentionnés dans l'article 4.

Les dispositions relatives à l'autorisation d'extradition s'appliqueront également au transit.

Le transit sera effectué par les agents de la Partie requise, dans les conditions et par la voie qu'elle déterminera.

CHAPITRE II.

Assistance judiciaire en matière pénale.

Article 16.

Dispositions générales.

En matière pénale les Parties Contractantes se prêteront réciproquement assistance judiciaire. Elles feront notamment signifier les actes de procédure pénale à des personnes se trouvant sur leur territoire, procéderont aux actes d'instruction, tels que l'audition des témoins, les expertises, le constat judiciaire, les perquisitions et les saisies d'objets et elles se remettront réciproquement les actes judiciaires et les pièces à conviction.

Článek 14.

Rozsah vydání.

Vydanou osobu lze stíhati nebo trestati ve státě, kterému byla vydána, nebo vydati ji dále třetímu státu pro jiný trestný čin než ten, pro který byla vydána a který byl spáchan před ním, toliko:

a) souhlasí-li s tím stát, který vydání povolil. Tohoto souhlasu nelze odepřít, jestliže tato Úmluva vztahuje se na vydání pro takový trestný čin. Stát, který vydání povolil, může žádati, aby o tento souhlas bylo žádáno ve formě předepsané pro žádosti za vydání s doklady uvedenými v člancích 4 a 5. Stát, jemuž se dostalo souhlasu, oznámí druhému státu konečný výsledek trestního řízení a zašle mu opis rozhodnutí;

b) jestliže vydaná osoba, ačkoli měla toho možnost, neopustila do týdne po svém konečném propuštění území státu, kterému byla vydána, nebo vrátila-li se tam později.

Článek 15.

Průvoz zločinců.

Jde-li o vydání pachatele mezi jednou ze smluvních stran a státem třetím, povolí druhá strana jeho průvoz na základě pouhého předložení prvopisu nebo ověřeného opisu některé z listin uvedených ve článku 4.

Ustanovení o povolení vydání vztahují se rovněž na průvoz.

Průvoz bude proveden orgány strany dožádané způsobem a směrem, který určí.

HILAVA II.

Právní pomoc ve věcech trestních.

Článek 16.

Všeobecná ustanovení.

Smluvní strany poskytnou si navzájem právní pomoc ve věcech trestních. Zejména dají doručiti spisy týkající se trestního řízení osobám, které se nalézají na jejich území, budou prováděti úkony vyšetřovací jako výslech svědků, posudky znalecké, soudní ohledání a zabavení věcí a budou si předávati vzájemně soudní spisy a věci doličné.

Les jugements de condamnation ainsi que les citations à comparaître comme inculpé émis par les tribunaux de l'une des Parties Contractantes contre des ressortissants de l'autre Partie ne seront toutefois pas signifiés à ces derniers. De même un ressortissant de l'une des Parties Contractantes ne pourra sur la demande de l'autre Partie être soumis à un interrogatoire comme inculpé.

La demande d'assistance judiciaire sera rédigée dans la langue officielle de l'État requérant, munie du sceau de l'autorité requérante et transmise directement au Ministère de la Justice de l'État requis par celui de l'État requérant, ou, en cas de procédure pénale militaire, par l'Administration Suprême de la justice militaire. Les dispositions de l'article 5 concernant la traduction s'appliquent aussi à la demande et aux pièces qui y sont annexées.

Il sera donné suite à la demande d'assistance judiciaire en matière pénale en observant les lois de l'État sur le territoire duquel l'acte d'instruction demandé doit avoir lieu. Les procès verbaux y relatifs ne seront pas traduits dans la langue officielle de l'État requérant.

L'assistance judiciaire en matière pénale pourra être accordée dans les limites prévues par la législation de chaque État même dans le cas où, d'après les dispositions de la présente Convention, il n'y aurait pas d'obligation d'extrader.

Article 17.

Citation et comparution de personnes de l'autre État Contractant.

Si dans une cause pénale pendante devant les tribunaux d'un État Contractant la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert se trouvant sur le territoire de l'autre État Contractant est jugée nécessaire ou désirable, les autorités de celui-ci lui communiqueront l'invitation qui lui sera adressée à cet effet.

Les frais de la comparution personnelle d'un témoin ou expert seront supportés par l'État requérant et l'invitation indiquera la somme à allouer au témoin ou expert à titre de frais de voyage et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'État requis pourra lui faire à charge de remboursement par l'État requérant.

Aucun témoin ou expert, quelle que soit sa nationalité, se trouvant sur le territoire de l'une des Parties Contractantes et qui, cité par l'autre, comparaitra volontairement de-

Odsuzující rozsudky, jakož i obsílky k výslechu osob jako obviněných, vydané soudy jedné ze smluvních stran proti příslušníkům druhé, nebudou však těmto osobám doručovány. Rovněž nelze podrobiti výslechu jako obviněného příslušníka jedné smluvní strany, na dožádání druhé.

Dožádání o právní pomoc jest sepsati v jazyku státním (oficiálním) státu dožadujícího, opatřiti pečeti dožadujícího úřadu a předati přímo ministerstvu spravedlnosti státu dožádaného ministerstvem spravedlnosti státu dožadujícího nebo, jedná-li se o trestní řízení vojenské, nejvyšší správou vojenského soudnictví. Ustanovení čl. 5 o překladech vztahují se též na dožádání a jeho přílohy.

Dožádání za právní pomoc ve věcech trestních bude vyřízeno podle zákonů státu, na jehož území má býti žádaný úkon proveden. Protokoly o tom nebudou překládány do státního (oficiálního) jazyka dožadujícího státu.

Právní pomoc ve věcech trestních lze poskytnouti v mezích zákonodárství každého z obou států a to i v tom případě, nebylo-li by podle ustanovení této Úmluvy povinnosti k vydání.

Článek 17.

Obeslání a předvedení osob z území druhého smluvního státu.

Jeví-li se v trestní věci, která jest projednávána před soudy jedné smluvní strany, nutným nebo žádoucím, aby svědek nebo znalec z druhého smluvního státu se osobně dostavil, doručí mu úřady tohoto státu obsílku, která k tomu účelu mu bude zaslána.

Výlohy spojené s osobním dostavením se svědka nebo znalce hradí dožadující stát; v obsílce jest uvést částku, která bude svědkovi nebo znalci vyplacena na úhradu nákladů cesty a pobytu, jakož i výši zálohy, kterou dožádaný stát může mu vyplatiti proti náhradě státem dožadujícím.

Svědék nebo znalec, ať přísluší kamkoliv, zdržující se na území jedné smluvní strany, jenž byv druhou stranou vyzván, dobrovolně se dostaví před jejich soudy, nesmí tu býti

vant les tribunaux de celle-ci, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des infractions antérieures ni sous prétexte de complicité dans les faits, objets du procès où il figure.

Ces personnes perdront toutefois cet avantage, si, ayant eu la liberté de le faire, elles n'ont pas quitté le territoire de l'État requérant dans le quinzaine à partir du moment où leur présence devant les tribunaux n'y était plus nécessaire.

Si la personne citée se trouve en détention sur le territoire de l'État requis, sa comparution pourra être demandée sous l'engagement qu'elle y sera renvoyée le plus tôt possible. Une pareille demande ne pourra être refusée à moins de considérations spéciales, notamment si le détenu cité s'y oppose expressément.

Sera de même accordé, dans les conditions énoncées ci-dessus, le transit, aller et retour, par le territoire de l'une des Parties Contractantes, d'un individu détenu dans un pays tiers, que l'autre Partie Contractante jugerait utile de confronter avec un individu poursuivi ou d'entendre comme témoin.

Article 18.

Remise de pièces à conviction.

Les autorités des deux Parties Contractantes se remettront réciproquement, sur demande, les objets qu'un inculpé s'est procurés par son infraction, ou bien qui peuvent servir de pièces à conviction et cela même dans les cas où lesdits objets seraient passibles de saisie ou de confiscation.

Si ces objets se trouvent en possession de l'inculpé lors de son extradition ou de son transit, ils seront, autant que faire se pourra, remis en même temps que se fera l'extradition ou le transit. Leur remise aura lieu même dans les cas où l'extradition déjà accordée ne pourrait être effectuée par suite de la mort ou de l'évasion de l'inculpé. Elle comprendra également tous les objets de la même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays accordant l'extradition et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont toutefois réservés les droits que des tiers auraient acquis sur les objets en question, lesquels dans ce cas devront, le procès fini, être rendus le plus tôt possible et sans frais à l'État requis.

L'État auquel la remise de ces objets aura été demandée pourra les retenir provisoirement, s'il les juge nécessaires pour une instruction criminelle. Il pourra de même en les

stihán nebo vězněn pro dřívější trestné činy ani pod záminkou účastenství na činech, jež jsou předmětem trestního řízení, v němž vystupuje.

Tyto osoby pozбудou však této výhody, jestliže, ačkoli měly toho možnost, neopustily území dožadujícího státu do patnácti dnů od té doby, kdy jejich přítomnosti před soudy nebylo již třeba.

Je-li obeslána osoba na území státu dožadového, může být žádáno za její předvedení se závazkem, že tam bude co nejdříve vrácena. Takovou žádost bude možno zamítnouti pouze ze závažných důvodů zejména, bude-li tomu obeslaný vězeň výslovně odporovati.

Za podmínek shora uvedených bude též povolen průvoz tam i zpět územím jedné smluvní strany osoby, která jest ve vazbě na území třetího státu, pokládá-li druhá smluvní strana za nutno, aby byla postavena tváří v tvář s osobou stíhanou nebo slyšena jako svědek.

Člátek 18.

Vydání věcí doličných.

Úřady obou smluvních stran vydají si navzájem na požádání věci, jichž obviněný nabyl trestným činem nebo které mohou sloužiti jako věci doličné, a to i tehdy, podléhají-li tyto věci zabavení nebo propadnutí.

Jsou-li tyto věci v držení obviněného v době jeho vydání nebo průvozu, budou pokud možno vydány současně s jeho vydáním nebo průvozem. K jejich vydání dojde i tehdy, když vydání již povolené nemůže být provedeno pro úmrtí nebo útěk obviněného. Vydání se bude vztahovati rovněž na všechny věci téhož druhu, které snad obviněný uschoval, nebo uložil ve státě, který vydání povolil a jež by byly teprve později vypátrány.

Práva osob třetích k těmto věcem zůstávají nicméně nedotčena; v tomto případě nutno vrátiti tyto věci dožadovému státu co nejdříve po skončeném trestním řízení a bez výloh.

Stát, na němž jest žádáno vydání těchto věcí, může je prozatím zadržeti, považuje-li je za nutné pro trestní řízení. Může si rovněž vyhraditi při vydávání věcí jejich vrácení k té-

transmettant se réserver leur restitution pour le même but, en s'obligeant de les retourner à son tour dès que faire se pourra.

Article 19.

Communication des sentences de condamnation et des extraits du casier judiciaire.

Les Parties Contractantes se communiqueront réciproquement chaque semestre les condamnations passées en force de chose jugée ou les extraits de toutes les sentences définitives y compris les sentences conditionnelles prononcées par leurs autorités judiciaires contre les ressortissants de l'autre Partie, pour autant qu'elles soient inscrites, d'après les lois en vigueur, dans leurs casiers ou registres judiciaires.

Elles se communiqueront également les décisions ultérieures concernant lesdites sentences et inscrites au casier ou dans les registres judiciaires.

Les autorités d'une des Parties Contractantes chargées de la tenue des casiers ou registres judiciaires fourniront gratuitement aux autorités de l'autre Partie, sur leur demande, des informations concernant des cas particuliers sur la base des casiers ou registres judiciaires.

Les communications visées ci-dessus seront échangées directement entre, d'une part, le Ministère de la Justice et des Cultes, à Lisbonne, et, d'autre part, le Ministère de la Justice ou le Ministère de la Défense Nationale, à Prague, suivant les cas.

Article 20.

Frais d'assistance judiciaire en matière pénale.

Les frais occasionnés par la demande d'extradition ou de toute autre assistance judiciaire en matière pénale seront à la charge de la Partie sur le territoire de laquelle ils ont été occasionnés. Les autorités de la Partie requise communiqueront toutefois à la Partie réquérante le montant de ces frais en vue de leur remboursement par la personne obligée de les supporter.

Font exception les indemnités pour les expertises de toute nature, de même que les frais occasionnés, par la citation ou comparution des personnes se trouvant en détention sur le territoire de l'État requis, et les frais de transit. Ces frais resteront à la charge de l'État réquérant.

muž účelu se závazkem, že je sám pošle zpět, jakmile to bude možno.

Článek 19.

Sdělování odsuzujících rozsudků a výtahů z rejstříku trestů.

Smluvní strany budou si vzájemně oznamovati půlletně pravoplatné odsuzující rozsudky nebo výtahy ze všech pravoplatných rozsudků, čítaje v to též podmíněčné rozsudky vynesené jejich soudy proti příslušníkům druhé strany, pokud jsou zapsány podle platných zákonů do jejich trestních nebo soudních rejstříků.

Budou si rovněž oznamovati pozdější rozhodnutí, která se vztahují na tato odsouzení a jsou zapsána do trestních nebo soudních rejstříků.

Úřady každé smluvní strany, pověřené vedením trestních nebo soudních rejstříků budou podávati úřadům druhé strany na jejich žádost bezplatně zprávy o zvláštních případech z trestních nebo soudních rejstříků.

Shora uvedené zprávy budou vyměňovány přímo mezi ministerstvem spravedlnosti a kultu v Lisaboně s jedné strany a podle okolností ministerstvem spravedlnosti nebo ministerstvem národní obrany v Praze s druhé strany.

Článek 20.

Náklady právní pomoci ve věcech trestních.

Náklady, způsobené žádostí za vydání nebo jinou právní pomoc ve věcech trestních, ponese strana, na jejímž území vznikly. Úřady strany dožádané oznámí však straně dožadující výši těchto nákladů, aby mohly býti nahrazeny osobou k tomu povinnou.

Výjimku tvoří náklady za znalecké posudky jakéhokoliv druhu, jakož i náklady způsobené obesláním nebo předvedením osob, které jsou ve vazbě na území dožádaného státu, a náklady průvozu. Všechny tyto náklady ponese stát dožadující.

Seront également supportés par l'État requérant les frais de la remise temporaire et ceux du renvoi mentionnés à l'article 12 de la présente Convention.

CHAPITRE III.

Dispositions finales.

Article 21.

Vigueur de la Convention.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées le plus tôt possible à Prague.

Elle entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et restera en vigueur tant que l'une des Parties Contractantes n'aura pas fait connaître à l'autre, six mois d'avance, son intention d'en faire cesser les effets.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

FAIT en double exemplaire à Lisbonne, le 23 Novembre 1927.

L. S. Dr. EMIL SPIRA m. p.

L. S. Dr. KAREL HALFAR m. p.

L. S. ABEL DE ANDRADE m. p.

L. S. JOSÉ CAEIRO DA MATA m. p.

Státem dožadujícím budou rovněž hrazeny náklady dočasného vydání a vrácení uvedené ve čl. 12 této Úmluvy.

HLAVA III.

Ustanovení konečná.

Článek 21.

Platnost Úmluvy.

Tato Úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Praze.

Úmluva nabude účinnosti za měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti, pokud jedna ze smluvních stran neoznámí šest měsíců předem druhé straně svůj úmysl, Úmluvu vypovědět.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ zmocněnci podepsali tuto Úmluvu a připojili k ní své pečeti.

DÁNO ve dvojím vyhotovení v Lisaboně, dne 23. listopadu 1927.

L. S. Dr. EMIL SPIRA v. r.

L. S. Dr. KAREL HALFAR v. r.

L. S. ABEL DE ANDRADE v. r.

L. S. JOSÉ CAEIRO DA MATA v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 13. BŘEZNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 27. října 1930 a úmluva nabyla mezinárodní účinnosti dle čl. 21. za měsíc po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.